

1861-12-30

SENDER

Titus Schouw

RECIPIENT

Georgia Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

General comment:
Gl. reg. 12.990

Sender's location:
London

Archive:
Mappe 5 nr. 43

TRANSCRIPTION

Mappe 5

Brev nr. 43

Gl. reg.nr. 12.990

London, den 30 t. Debr. 1861

Kjære G!

Saa vidt kom jeg da, jeg sidder nu ved Kaminilden og skriver Dig til, da jeg kan vide, Du gjerne vil have Brev saa snart som muligt. Reisen gik meget nemt hertil. Til Korsør kom jeg sovende, og havde rimeligvis sovet fra Reisen og alt muligt, dersom ikke Banebetjenten havde vækket mig. Paa Postdampskibet til Kiel fik jeg den første Forsmag af England, der sad nemlig 2 Englændere i Kahytten og taledes sammen, og deres Samtale kunde jeg til min Store Beroligelse ikke forstaa et eneste Ord, det var jo glædeligt. Imidlertid forstyrede det ikke min Nattero, og sovende kom jeg til Kiel meget tidligt om Morgenens, det saa ud til at være en ret net By, saavidt man kan dømme efter at have seet den i Gasbelysning med en lille tynd Maane paa Himlen. Holsten foer jeg igjemmen paa at Par Timer, i det smukkeste, klare Frostveier, man

-2-

kan tænke sig. Landet saa just ikke ud til at være saa overdreven deiligt men ret net, ja Du har vel selv været der, hvad der gjorde mest Indtryk paa mig, eller rettere er det eneste Indtryk jeg har af Landet, er den Mængde af levende Hegn, for største Delen af Bøgetræer. Det vil da sige Buske, som findes der. Hamborg havde jeg en halv Dag til at see, og jeg troer oprigtigt, at man ikke behøver længere Tid dertil. Dersom Du ikke har været i Hamborg skulde Du dog en Dag naar Du har Tid gaa ned til de nye Huse ved Nikolai [?Taarne] og se lidt paa dem, naar Du saa kommer hjem kan Du godt bilde Dig ind at Du har seet Hamborg. Jeg morede mig den Dag med at gaa omkring i den ældre Deel af Byen og see paa disse snurrige gammeldags Huse, de smalle Gader, de snurrige smaa Kanaler, som løber mellem de gamle Pakhuse, og mellem alt dette, som vel

-3-

har staaet tildels uforandret i flere hundrede Aar hist og her en moderne Butik med store Ruder, og saa Elben med de mange Baade fulde af Grønt, alt dette er dog ret morsomt for den, der første gang sætter Foden udenfor Hjemmet. Damerne her i Hamborg ere ganske usædvanligt stygge i det Mindste saa jeg ingen, som jeg kunde kalde blot tækkelige. Fredag Aften gik jeg ombord paa Dampskibet, hvor der var en Mand med Guldsnor om Huen, som gjorde noget Vrøvl om et Pas, som jeg skulde

have for at komme af sted, men da jeg intet Pas havde, fandt han sig dog med Rolighed deri. Jeg sov ind den Aften i det Haab næste Morgen at være Halvveien til London, men da jeg kom op paa Dækket vare vi endnu paa Elben, jeg har den Mistanke at alle Matroserne vare drukne om Aften og altsaa ikke vel skikkede til at styre Skibet. Renlighed var just ikke den Ting, som stod i høi Pris paa Skibet og naar jeg undtager Oxestegen, som var udmærket, var Maden ikke den bedste. Mit Reiseselskab var noget blandet, en Hamborger Jøde, en Berliner Doctor, som begge gjorde rædsom vind med en smule Spansk de kunde

-4-

og som De talte naar de ikke vilde forstaaes af os andre, jeg har en stærk Formodning om at de Hemeligheder, som de gjorde dem saa megen Uleilighed med at bevare gjerne kunde sættes i Avisen uden Skade, samt at deres Spansk just ikke var af det reneste Vand. Dernæst var der en Slesviger som til min store Ærgrelse talte Tydsk, men jeg forsonede mig dermed da han gav mig Ret i, at det var det eneste Rigtige at inkorporere Slesvig i Danmark. Endelig var der er Par Englændere, hvoraf den ene gjorde utrættelig Haneben for en ung Tydsk Frøken, han kunne ikke Tydsk og hun ikke Engelsk; men Haneben kan man gjøre uden at kunne Sprog. Selve Overfarten gik særdeles heldigt, Nordsøen var saa rolig som man kunde ønske sig; men vi bleve sinkede en heel Deel af Taage da vi nærmede os England, saa jeg først ankom hertil for at Par Timer siden. Themsen saa jeg ikke meget af, der var mørkt og taaget; men en stor Mængde Skibe, en [?Mase], man ingen Forestilling kan gjøre sig om naar man ikke har seet det, mødte os under [?].

Farvel! Og Hilsen til Alle, samt et glædeligt Nytaar!

Jeg skriver endnu engang inden jeg forlader London.

Din hengivne Broder T.S.

London den 30^e Decr. 1861.

Hjære J! I se vidt kom jeg da, jeg sidder nu
ved Thamiuslæsen og skriver Dig til, da jeg kan orde,
Du gjæmme vil have Brev saa snart som muligt. Brevet
gik meget nemt hertil. Til Wien kom jeg sovende, og
havde rimeligvis sødt fra Paris og alt muligt, dersom
ikke Banvolderenten havde vækket mig. Paa Postdampskibet
to Tidl fik jeg den første Forlesning af England, der sed
nemlig to Engleendere; Høgheden og hvide Lærere, og
af deres Samtale kunde jeg til min store Besorgelse
ikke forstaa et eneste Ord, det var jo ret glædeligt.
Imidlertid foretog sig det ikke min Satter, og sovende kom
jeg til Wien meget tidligt om Morgenen, det saa tidligt
at være en ret net Tid, saadant man kan drømme
efter at have set den i Gæstgæstning med en lille Lyd
Maane paa Himlen. Høsten for jeg igjennem
paa et Par Timer, i det smukkeste, klare Forstov, man

kan tænke sig, Landet ser just ikke ud til at være saa
overdrevet deilig men ret ret; ja Du får ret selv
været der, hvad der gjorde mest Indtryk paa mig, eller rettere
er det eneste Indtryk jeg har af Landet, er den Mængde
af levende Fjere; for skødt Selen af Fjertene, det vil der
lige Dyr, som findes der. Hamborg havde jeg en halv
Dag til at se, og jeg tror oprigtigt, at man ikke behøver
længere Tid der. Derimod Du ikke har været; Hamborg
skulde Du dog en Dag, naar Du har Tid gaae ned til
de nye Havn ved Nikolai Tæppe og se lidt paa dem,
naar Du ser kommer hjem kan Du godt bilde Dig
ind at Du har set Hamborg. Jeg foreslode mig den
Dag med at gaa omkring i den store Del af Byen
og se paa disse smukke gammeldags Huse, de smukke
Gader, hvor de gamle Huse nu staa af med Njokke
troer over Gader, de smukke smaa Kanaler, som ligger
mellan de gamle Pakthuse, og mellem alt dette, som vel

har staaet fuldeels afbrændt i flere hundrede Aar, hist og
her en moderne Stue med store Ruder; og saa alle med
de mange Stæde fulde af Grønt; alt dette er dog ret mærkeligt
for den, der første Gang sætter Foden inden for Hjørnet. Sammen
her i Hamborg er ganske usædvanligt støjende i det Mindste saa
jeg ingen, som jeg kunde holde blot tætslutte. Fredag Aften
gik jeg ombord paa Dampfærdselsskibet, hvor der var en Mand med
Guldsmed og Sten, som gjorde noget Prøve om et Par, som
jeg skulde have for at kunne afsted; men da jeg i det Par
havde, fandt han sig dog med Berøgtighed deri. Jeg var ind
den Aften i det Hæst næste Morgen at være tilværelse til
London; men da jeg kom op paa Dækket vare vi endnu
paa Elben, jeg har den Mistanke at alle Matroiserne
vare drukne om Aften og alt paa ikke vel strikkede til at
styre Skibet. Berøgtighed var just ikke den Ting, som stod
i veien for paa Skibet og naar jeg søndag Aften, som
var indmærket, var Meden ikke den bedste. Mit Rejseelske
var noget blandet, en Hamborger Tidende, beroligede det
som lige gjorde ved den Vind med en smule fransk de kunde

og som de talte naar de ikke vilde forstaaes af os andre,
jeg har en stærk Formodning om at de Høveliggeder, som de
gjorde dem saa meget ubeliggende ved at berøre jeres hvide
sattes i Boisen inden Stæde, saant at deres Spansk just ikke
var af det reeste Land. Dermed var der en Høvelig som til
man stou Aggrede talte Tydsk; men jeg forminde mig
dog dermed da hangar mig det; at det var det eneste Rigtige
at indkorporere Slavis i Danmark. Gudlig var der et Par
Englands Høvelig som de gjorde utraalig Høvelig for
en mig Tydsk Firkant, hæn kunde ikke Tydsk og hæn
ikke Engelsk; men Høvelig kan man gøre uden at
kunne Sprø. Selve Overfarten gik iordelig feldigt, Nord-
sien var saa rolig som man kunde ønske sig; men vi
blev sinkede en heel Ael af Tæge da vi nærmede os
England, saa jeg først atkom fortal for et Par Timer siden.
Thomson saa jeg ikke meget af; der var mægt og lægt;
men en stor Affængde Næte, en Mæ, man ingen Træstille
kan gøre sig om naar man ikke far seet det, mædt og mædt
Opvængen. Fare! og jorden til Alle, saant et glædeligt Nyttar!
Jeg skriver endnu engang inden jeg fælder London.
En jengigone Norden T. S.